

Jesús» amb vuit anys, 2.869 i 42 respectivament, els quals sumats donen un total de 733 òbits (x) per setanta cinc mil setanta cinc associats, equivalent el tipus de mortalitat al 1'002 per cent.

Es doncs evident, que fins en el cas més gravós per a la *Mutual* d'estar inscrits tots els 2.568 metges de Catalunya en les seves dues seccions d'Invalidesa i Vida, tindria ella de socòrrer mensualment i per a cada grup 33'64 invàlids amb 150 pessetes a cada hu, i pagar anyalment 25'73 segurs de vida de 10.000 pessetes; un total de 317.852 pessetes anyals.

De manera que si finguéssim els predits 2.400.000, abastarien per fer gratuïtes les derrames dels cinc grups d'Invalidesa i Vida (1.589.260 pessetes) i també les 308.160 de *quota fixa* que importarien la permanència en els deu grups esmentats, quedant un remanent de 502.580 pessetes, per a formalitzar un reasegur que augmenti les garanties reglamentàries, o per a socórrer aquells altres companys que invàlids al temps de fundar-se la *Mutual*, no han pogut ingressar en ella.

I no's digui que són utòpiques fantasies d'un febrós intel·lecte, perquè sols els escèptics i els curts de... memòria, poden oblidar que *la voluntat del home, en lo que d'ell depèn, és innegablement omnipotentia, i la seva forsa avassalladora, quan amb fermesa s'esgrimeix*.

I encare que l'ànima col·lectiva estigués coixa d'aquesta «potència», o la fingués amusada, tampoc deuriem desmaiar. Podrien frustrar-se en part els recursos proposats, però opino que el fracàs no seria tan absolut que no puguéssim lograr, pel menys, la estada gratuïta de tots els 2.568 metges als dos primers grups d'Invalidesa i Vida. Pot ser, sols els «anuncis i subvencions» ben trevallats per uns quants homes de cor, entusiastes i actius, abastarien per aconseguir les 379.484 pessetes necessàries per aital fi. I aquests entre els 600 mutualistes ¿no's trovaran? *Jo sols espero la seva adhesió i ajut per a portar endavant el meu plan i fer la prova*.

Ademés dec recordar que les mils pessetes ingressades per *quotes fixes*, es de creurer que no totes es gastaran, sino que una bona part d'elles anirà d'any en any acumulant-se constituint un Capital rentístic que reforçarà la potencialitat econòmica dels associats, i a la volta d'anys podrà ell per sí sol abastar pel lograment del meu ideal.

No serà doncs la por a les quotes, el que retrassi l'ingrès de tots els companys a la *Mutual*, perquè fins en el cas més advers de que, per no haver-se adoptat cap recurs extraordinari o per fallida dels meus càlculs finguéssim de continuar pagant-ne, sempre resultaria que amb l'estalvi d'unes poques pessetes dipositades paulatinament, i per alíquotes parts, a la guardiola de la *Mutual*, nosaltres i els nostres allegats, al esdevenir nostre impossibilitació o mort, fruiriem respectivament d'un vitalici de 150 pessetes mensuals i d'una renda de 100 pessetes també cada mes durant deu anys, per cada grup en que estiguéssim inscrits; lo que equival-

dria a la possessió d'un Capital de 60.000 pessetes que dongués el cinc per cent d'interès. I això molt difícil de aconseguir, en el temps que correm, pels nostres esforços isolats i que necessitaria anys. hu logrem des del mateix moment de nostre inscripció a la *Mutual*, avans de desemborsar la primera pesseta o tenint bestret un mínim capital, com ho demostren els cassos dels invàlids Drs. Cabeza i Monells i el del difunt Dr. Briansó. Tot per obra i gracia de la llei de les compensacions que es la base i la reguladora del germaniól sistema de les Mutualitats!

Per tant, seria greu equivocació dexar l'ingrès a la *Mutual* pel endemà o ajornar-lo per a quant ella sigués rica i *tingués les quotes per derrama i fixes suprimides*. La malaltia o la mort del aspirant, impensada i traidorament sobrevingudes, podrien impedir-ho. La riquesa i prosperitat de l'Entitat podrien dificultar-ho, augmentant les quotes de garantia dels neòfits, o simplement de compensació, que ja avui poden ésser duplicades, triplicades, quadruplicades i quintuplicades, amb el present Reglament i sens necessitat de ulteriors modificacions.

A tot-hom s'alcansarà que a la *Mutual* poden interessar-li les adhessions avui que està en el seu període de formació i creixensa. Més tart, quant sia rica i potentia, tal volta li siguin indiferents.

¡Ho recordo! no com a menasa, sinó com a advertència.

FRANCESC POUDEVIDA

AVIS

En el n.º 25 del Butlletí corresponent al mes de Juny, insertavem en la secció "Noticiari" una nota recomenant als companys de Barcelona no paguessin l'arbitri sobre plaques col·locades en el dintell dels portals.

Aquesta nota deu rectificar-se; informats en millors fonts podem assegurar a tenor de les regles de la Tarifa n.º 5 del vigent Presupost Municipal, que la quantitat a pagar per dit concepte es la de 5 pessetes anyals per placa, no 10 com pretenien cobrar.

Els companys als que s'els hi hagi cobrat indegudament i tots els que tinguin algun dupte, poden acudir a les oficines de la Secció Barcelona de 4 a 8 de la tarde.
